

Dakbroeders

Als je met gevaar voor eigen leven een heel lange ladder opklimt, om een pallet op een plat dak te leggen voor Scholeksterkuikens, mag je jezelf daarna dan scholeksterpleegouder noemen? Mooi, dank u!

Vorig jaar hoorde ik in mei en juni steeds een hoop ge-tepiet hier aan de overkant van de straat, vanaf een grinddak op een kantorencomplex. Veel eerder dan je mocht verwachten hield dat gepiep op, waaruit ik op meende te maken dat het broedsucces van de Scholeksters dat jaar nul was.

Toen de vogels dit jaar terugkeerden, besloot ik dan ook om ze een handje te helpen. Met die oude pallet dacht ik wat schaduw te bieden tijdens het bovengemiddeld zonnige voorjaar. Met een telescoop, staand op het dak van een flat verderop, zag ik hoe een dag later drie kleine kuikens onder de schaduw van de planken waren gekropen. Een eerste succesje.

Van de drie kuikens was er twee weken later nog maar één over. Het warme en droge voorjaar had waarschijnlijk zijn tol geëist. In de droge grond van het weiland voor landgoed Ipenrode was het misschien wat lastiger wormen of emelten zoeken. De kuikens zullen ongetwijfeld hard hebben geroepen om eten. Ook Zwarte kraaien of Kleine mantelmeeuwen zullen dat gehoord hebben. In ieder geval was er van de twee kuikens geen spoor meer te bekennen.

Maar omdat ieder nadeel zijn voordeel heeft, profiteerde het overgebleven jong van alle aandacht en voedsel, dat om de zoveel minuten werd aangevoerd.

Tegen de tijd dat het dons voor de eerste veertjes werd verruild, trof ik het kuiken ineens op de parkeerplaats naast het gebouw. Nu werd het spannend. De buurt is helaas niet zo van het 'kuikens-in-het-land-kat-in-de-mand-principe'. Maar weer een kleine week later zag ik twee ouders en een groot kuiken in het weiland scharrelen. Ik turf dat als +1: een succes.

Het schijnt dat een stabiele scholeksterpopulatie vraagt om 0,38 kuikens per paar per jaar. In het agrarisch gebied wordt dat al jaren niet gehaald. Bij langens na niet. Op de daken komt het broedsucces vaak wat hoger uit, begrijp ik van de mensen achter Het jaar van de Scholekster. De kansen dat ik volgend jaar weer van mijn werk wordt gehouden door piepende jongen en alarmerende ouders is dus aanzienlijk. De ladder staat al klaar.

SCHOLEKSTERS

Foto: Rob Buijter